

Tornádo

úhor - březen

Milí čtenáři Tornáda,

venku je jaro a vy držíte ve svých rukách skoro úplně jarní číslo Tornáda. Tentokrát do něj přispěli nejen naši dětské redaktory, ale i mnoho z našich učitelek, učitelů a vychovatelek. Zdá se, že Tornádo je v kurzu 😊

Tolik akcí se událo v naší škole! A o mnoha z nich si v tomto čísle můžete přečíst. Dozvíte se taky kdo a co vyhrál, kdo reprezentoval naši školu a kolik jsme toho vybrali a nasbírali v dobročinných akcích. Březen je měsíc knih a náš časopis se knihám a čtení věnuje hned v několika článcích.

Dostanete super tipy na to, co číst, zjistíte, jaká byla Noc s Andersenem v naší škole, a něco nového třeba zjistíte o Boženě Němcové. Koho zajímá spíš sport, najde si originální „článek“ o parahokeji na olympiádě, koho zajímají zvířátka, počte se v Živočichopise. A pro milovníky matematiky je tu hned celá nová rubrika! V tomto čísle také najdete mnoho krásných autorských textů, od žáků i učitelů. Víte třeba, že má banán city?

Zkrátka – toto číslo je pestré zrovna jako to jaro kolem nás. A my doufáme, že se vám bude líbit a přinese vám něco zajímavého a příjemného 😊

Na tomto čísle spolupracovali:

Tereza Romanovská

Anna Martínková

Erik Křížek

Elen Buranská

Matěj a Mikuláš

Klára Chrobočková

Adéla Václavíková

Samuel Ďurčák

Bára Krejčí

Saša Zhmurko

Luisa Hasáková

Tereza Týcová

Markéta Neradová

Natálie Sušilová

Karolína Vytisková

Filip Roman

Daniela Hruzíková

Zvláštní poděkování patří paním učitelkám a vychovatelkám: M. Schifflerové, K. Němcové, P. Šípošové, J. Velichové, E. Kalinové, J. Maškové, V. Homolkové, I. Stříbrské, N. Novákové a panu učiteli J. Nájaresovi.

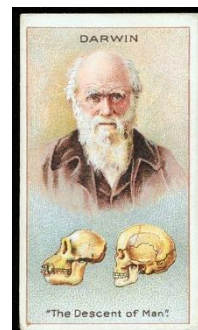
ÚNOR

2. 2. **Hromnice** – křesťanský svátek. Zapalujeme svíčky – „hromničky“.

4.2. 1820 – narozena **Božena Němcová** – ikona českého národního obrození. Autorka mnoha knih, povídek a pohádek (*Babička, Divá Bára, V zámku a podzámčí, Čert a Káča...*). Více se o této výjimečné osobnosti můžete dozvědět na str. 22.

12. 12. **Darwinův den** – roku 1809 se narodil Charles Darwin – přírodovědec. Poprvé vyslovil myšlenku, že se člověk vyvinul z opice.

14. 2. – **Den svatého Valentýna** – svátek lásky a všech zamilovaných

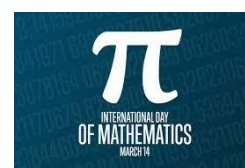
Den, kdy byl sv. Valentýn popraven, protože oddával zamilované páry i přes zákaz. Mladí lidé si vyjadřují lásku, dávají si dárky, posílají si valentýnky...

BŘEZEN – měsíc knihy, internetu a čtenářů

8. 3. – **Mezinárodní den žen** – vznikl díky stávkě švadlen v New Yorku v roce 1908. Švadleny tehdy stávkovaly za zlepšení životních podmínek. Následoval pak boj žen za rovnoprávnost, například získání volebního práva a rovných šancí. Dnes je tento den příležitostí poděkovat ženám (maminkám, babičkám, sestřám, pečovatelkám...) za jejich péči a lásku.

14. 3. – **Den pí** – slaví se po celém světě na počest významné matematické konstanty 3,14 – známé také jako Ludolfovo číslo. I v naší škole proběhly akce k připomenutí tohoto čísla. Více se dočtete na dalších stránkách našeho časopisu.

15. 3. 1939 – **Den okupace nacisty** – v tento den vstoupila vojska nacistického Německa na území českých zemí. Československo přestalo být suverénním státem a o den později byl vyhlášen Protektorát Čechy a Morava. Okupace trvala až do osvobození Československa v květnu 1945.

21.3. – **Mezinárodní den zdravého spánku** – tento den připomíná, že zdravý spánek je pro náš život nezbytný. Spánek má velký vliv na správné fungování našeho mozku, podporuje paměť a učení a je prevencí nemocí. Člověk stráví spánkem asi 1/3 svého života. A proto spěte dobře, žijte lépe 😊

Olympiáda z anglického jazyka

V průběhu ledna a února proběhla olympiáda z angličtiny. Do školního kola se přihlásilo celkem 23 žáků 8.a 9. tříd. Písemná část ukázala vyrovnanost a výborné znalosti žáků bez rozdílu věku. Do ústního kola postoupilo celkem 10 nejlepších. Výkony při ústním kole všech „olympioniků“ byly skvělé a bylo velmi těžké určit vítěze a reprezentanta školy. Nakonec bylo pořadí takovéto:

1.místo – Beáta Feledíková (9.A) a Filip Nguyen (9.C)

2.místo – Amálie Němcová (9.C)

3.místo – Viktor Kohout (9.C) a Nikita Kubáňová (9.A)

Do obvodního kola byla poslána Bea Feledíková a reprezentovala naši školu opravdu výborně – skončila na krásném 4.místě, přičemž konkurence byla vysoká a rozdíly mezi žáky velmi malé.

Gratulujeme Beátě a děkujeme všem, kteří se zúčastnili a předvedli své znalosti anglického jazyka

TRom

Geografická olympiáda 2026

Dne 27. 1. 2026 se uskutečnilo školní kolo Geografické olympiády.

V Kategorii A – 6. třídy se zúčastnil 1 žák, který se zároveň umístil na 1. místě – Peter Hutňan z 6.B.

Bohužel obvodního kola se nemohl účastnit z rodinných důvodů (dovolená).

Za kategorii B – 7. třídy – se účastnilo 8 žáků a na prvních pozicích se umístili:

1. Jan Valert (7.B)
2. Matyáš Mohr (7.A)
3. Adam Kočka (7. B)

V kategorii C – 8.-9.třídy se zúčastnilo celkem 14 žáků. Na předních pozicích se umístili:

1. Daniel Benda (9.C)
2. Jan Kulhánek (8.A)
3. František Chlád (8.A)

Do obvodního kola postoupili a zúčastnili se: Jan Valert ze 7.B (kat. B) a Daniel Benda z 9.B (kat. C). Obvodní kolo proběhlo na ZŠ Olešská dne 18. 2. 2026. Po více než 3 hodinách a 3 kolech, kde se testovaly obecné znalosti, práce s mapou, praktické dovednosti a digitální gramotnosti, se naši žáci umístili na krásných místech.

Jan Valert v obvodním kole získal krásné 6. místo z 16 žáků ve své kategorii a Daniel Benda skvělé 5. místo z 20 zúčastněných žáků. Skvěle konkurovali i gymnaziálním žákům své kategorie a perfektně tak reprezentovali naši Základní školu Prahy 10, Gutova 39/1987, p. o.

Všem zúčastněným děkuji za mimořádné výsledky a touhu za poznáním naší planety Země, kterou žáci vnímají v souvislostech a dokáží propojovat znalosti místa, prostoru a času, analyzovat jevy socioekonomické a přírodní sféry.

Děkuji, vaše učitelka geografie RNDr. Mgr. Pavlína Šípošová

Materiální sbírka pro psy a kočky

Gutovská rada uspořádala 19. a 20. února 2026 **dobročinnou sbírku krmiva a steliva pro PROJEKT HOPE z.s.**, který sídlí přímo v Praze 10 v Gutově ulici. Tento projekt se dlouhodobě zaměřuje na **dočasnou domácí péči o opuštěné psy a kočky**.

Díky sbírce získal projekt více než 300 kg krmiva a steliva!

Zároveň se sbírkou probíhala také soutěž o nejvíce nasbíraných bodů (dle produktů).

Na **třetím místě se umístila 2. C s 1442 body**, na druhém místě se umístila 8. A s 1496 body, a nakonec **vítězná byla 2. A s 1566 body**. Všichni byli ale naprosto úžasní a jsme potěšeni, že se této charitativní akce zúčastnilo opravdu velké množství dětí, rodičů i zaměstnanců školy.

Velké díky putuje nejen od nás, ale také přímo od zástupců PROJEKTU HOPE z.s.

Gutovská rada, pí uč. E. Kalinová

Bubnování:

Bubnování ve škole proběhlo v úterý 10. února ve velké tělocvičně.

Pán byl velmi nadšený bubeník a (jak se na konci ukázalo) i nadšený zpěvák a muzikant. Žáky nejspíš bubnování bavilo, ovšem vzpomínky na pana Zdeňka nebudou nikdy zapomenuty...

Luisa Hasáková, 6.B

Procházka centrem Prahy

Dne 3. 3. 2026 jsme vyrazily s dětmi z **1. a 2. oddělení školní družiny** na krátkou procházku do centra Prahy. Dojeli jsme metrem do stanice Muzeum, kde byla naše první zastávka s připomínkou

krátké historie Muzea, poté jsme si připomněli něco málo o sv. Václavovi, co víme o jeho soše a vydali jsme se dolů směrem k Můstku. Ulicí Na Příkopě jsme došli k České národní bance, prošli jsme Prašnou branou a ulicí Celetnou jsme dorazili na Staroměstské náměstí. Jelikož nám štěstí přálo, v 15 h jsme se nechali strhnout podívanou na Staroměstský orloj. Pak

se již pomalu nachýlil čas návratu, tak jsme se vydali přes náměstí Franze Kafky a ulicí Kaprovou do stanice metra Staroměstská, kde jsme nasedli na metro a všichni společně se vrátili do školy. Dětem se vycházka líbila, i když nad historií a památkami zvítězil zážitek z obdržení balónek v jedné z restaurací na Václavském náměstí 😊

Bc. Veronika Homolková, Ivana Stříbrská, DiS., vychovatelky ŠD

Národní divadlo

Dne 3. března **žáci 6. tříd navštívili Národní divadlo** a zúčastnili se workshopu, který se odehrál ve speciálních halách pro zkoušení opery.

Po krátké zkoušce *Prodané nevěsty* jsme se rozdělili do dvou skupin.

První skupina šla dělat kulisy a druhá skupina šla tancovat.

Tvoření kulis probíhalo tak, že jsme se rozdělili na malé skupinky, potom jsme přišli k velkým krabicím, kde se daná scéna měla odehrávat.

Měli jsme za úkol dodělat příběh *Prodané nevěsty*.

Samuel Ďurčík, 6.A

Turnaj v miniházené

Dne 5. 3. 2026 se **žáci 4. a 5. tříd** se v počtu celkem 2 týmů zúčastnili turnaje v miniházené. Ve velké konkurenci 10 družstev a po skvělém výkonu se nakonec **obě naše družstva utkala o 1. a 2. místo.**

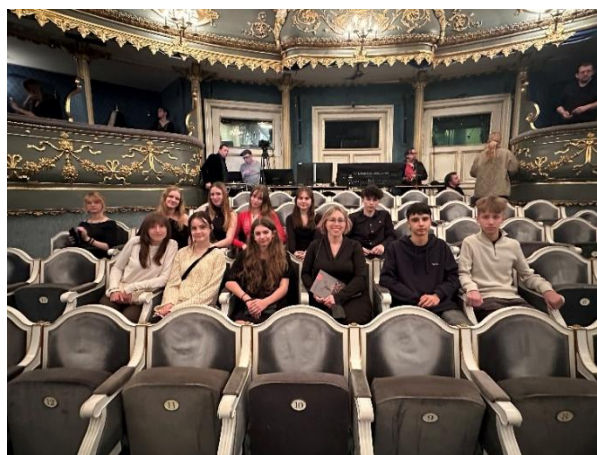
Blahopřejeme!

Mgr. Jarmila Velichová

KLUB MLADÉHO DIVÁKA

V březnu jsme s Klubem mladého diváka absolvovali poslední představení tohoto školního roku, jednalo se o originální představení **Poe** ve Stavovském divadle pod taktovkou Lenky Vágnerové a souboru Laterny Magiky.

Bylo to zajímavé, neočekávatelné, hodně taneční a muzikální a rozhodně jsme měli po představení o čem přemýšlet!

MartAnn

Recitační soutěž

16.2. proběhlo na naší škole **Školní kolo v recitaci žáků**, kteří mají rádi básničky a jejich recitaci. Za školu byli vybráni 4 zástupci. **Kryštof Špatz a Anežka Slabá za I. kategorii (2.-3. třídy) a dále Klára Chrobočková a Jan Gorochoch za II. kategorii (4. a 5. třídy).**

9. 3. proběhlo na Praze 10 obvodní kolo s možným postupem do Celopražského kola.

Z I. kategorie zaujala svým přednesem Anežka Slabá ze 2.C, která obdržela individuální ocenění - Čestné uznání za její pěkný projev.

Z II. kategorie vyhrál a postupuje do Celopražského kola Jan Gorochoch z 5. B. Za jeho výkon mu srdečně blahopřejeme!!

Další dva účastníci, kteří se neumístili, obdrželi od členů poroty cenné rady a povzbuzení do další recitační činnosti.

Všem, kteří reprezentovali naši školu gratulujeme a děkujeme za krásné výkony.

Mgr. Martina Vosická

OBVODNÍ KOLO RECITAČNÍ SOUTĚŽE

Dne 9.3. se vybraní žáci 1. stupně zúčastnili obvodního kola recitační soutěže. Naši školu reprezentovali Kryštof Špatz, Anežka Slabá, Jan Gorochoch a Klára Chrobočková.

Dosáhli jsme velkého úspěchu v prvním i druhém kole. V prvním kole získala Anežka Slabá čestné uznání. Ve druhém kole byl úspěch naší školy ještě větší, protože Jan Gorochoch dokázal se svou básní získat postup do dalšího kola.

Obrovskou pochvalu si zaslouží paní učitelka Vosická, která nám svou pomocí umožnila soutěžit a dosáhnout těchto výborných výsledků.

Klára Chrobočková 5.A

SWAP KNIH VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

V březnu se v rámci Měsíce knihy věnujeme v naší školní družině čtenářství a knihám. Tento rok jsme se rozhodli, že pro žáky připravíme něco neobvyklého.

17. března jsme tedy zorganizovali **celodružinový Swap knih**. Heslo znělo: *Přines knihu – odnes knihu*. Kdo chtěl, donesl jednu knížku, kterou již nečte, nevyužije a nepotřebuje a mohl ji vyměnit za jinou. Tímto jednoduchým způsobem jsme chtěli podpořit sdílení a objevení nových příběhů.

Akce se velmi vydařila, žáci se ihned začali do nových knih.

Určitě ji budeme v příštích letech rádi opakovat.

Nicole Nováková, vychovatelka ŠD

PLESKOVÝ SBĚR 17. – 20.03.2026					
Třída	17.03.2026	18.03.2026	19.03.2026	20.03.2026	Součet
1.A	59	101	25	15	200
1.B	964	107	14	18	1103
1.C	0	20	11	40	71
2.A	161	28	34	34	257
2.B	32	15	14	10	71
2.C	70,1	4	3	140	217,1
3.A	54	71	39	119	283
3.B	81	49	28	68	226
3.C	0	27	68	0	95
4.A	0	11	10	0	21
4.B	6	13	30	22	71
4.C	0	16	5	4	25
5.A	54	72	16,3	16	158,3
5.B	0	19	7	10	36
5.C	15	6	0	0	21
6.A	1,5	4	16	0	21,5
6.B	10	4	57	0	71
6.C	56	0	26	0	82
7.A	0	0	0	6	6
7.B	12	136	0	0	148
7.C	0	0	0	0	0
8.A	67	57	3	17	144
8.B	16	4	10	9	39
8.C	59	0	12	5	76
9.A	0	0	0	0	0
9.B	0	21	0	0	21
9.C	21	0	0	0	21
Kg celkem	1738,60	785,00	428,30	533,00	3484,90
Pomocníci					
Lukáš Kolanda					
Albert Kubišta					
Jakub Musil					
Martin Klíma					
Eduard Kučera					
Matěj Šimek					

Proběhlo další kolo sběrové soutěže – výsledky najdete v tabulce.

Pomocníkům z řad učitelů i žáků moc děkujeme 😊

Noc s Andersenem na ZŠ Gutova

Z noci 26. na 27. března 2026 proběhla již potřetí u nás ve škole **Noc s Andersenem**. Akce se opět povedla. Zúčastnily se čtyři třídy a výběr pravidelných čtenářů naší žákovské knihovny.

Tento ročník byl věnovaný panu spisovateli **Miloši Macourkovi**.

Večer si žáci užili tvořivé úkoly, čtení s porozuměním, ukázky knížek, projekci pohádek, společné čtení a většina absolvovala noční bojovku.

Na noc si všichni rozložili karimatky a spacáky ve vybraných třídách a užili si dobrodružnou noc ve škole.

Ráno si uklidili své pelíšky, společně posnídali a každý se vydal za svými povinnostmi.

Mgr. Monika Schifflerová

NOC S ANDERSENEM 2. stupně

Oproti tomu skupina 2. stupně složená z žáků 7.B a 8.A měla svůj program zaměřený na Hanse Christiana Andersena a na knihovnu. Náš program jsme začali tím, že jsme měli *prohlídku pobočky*

Dům čtení Městské knihovny v Praze, kde nás paní knihovnice provedla nejen jednotlivými patry, vysvětlila nám, jak dohledávat knížky, k čemu všemu nám může městská knihovna být, ale také nás vzala do skladu povinných výtisků, kam se jen tak běžný čtenář nedostane.

Poté jsme si po návratu do školy vychutnali pizzu, přečetli jsme si pohádky *Hanse Christiana Andersena*, se kterými jsme následně kreativně pracovali a závěrem jsme se podívali na pohádku.

Věřím, že pro velkou část žáků bylo přespávání ve třídě ve velkém počtu vystoupením z komfortní zóny, ale že si to i tak užili.

MartAnn

Cena bratří Čapků

V pátek 27.3. proběhlo v KD Barikádníků slavnostní předávání Ceny bratří Čapků.

Toto ocenění je každoročně udělováno výjimečným pedagogům z mateřských a základních škol Prahy 10 za jejich přínos ke vzdělávání, empatii, přístup k dětem a profesionalitu.

Ocenění získají pedagogové vybraní porotou a pak také ti, které vybrali sami zástupci jednotlivých škol.

Na naší škole byla hlasováním žáky vybrána paní učitelka **Mgr. Anna-Marie Divišová**. Od zástupců městské části Praha 10 paní učitelka Divišová převzala cenu a my jí touto cestou děkujeme za skvělou reprezentaci naší školy 😊

TRom

Projekt Adopce na dálku

Od letošního školního roku naše škola opět podporuje **projekt Dálkové adopce Plus**. Naším adoptovaným dítětem je dvanáctiletý chlapec **Aksam Mukwana**, který pochází z Ugandy.

Aksam je sirotek, který žije s tetou na vesnici poblíž města Buikwe. Teta pěstuje plodiny pro obživu rodiny, ale její příjem na vzdělání dítěte nestačí. Chlapec rád hraje fotbal a doma pomáhá uklízet. Ve škole ho nejvíce baví angličtina. Chodí do 3. třídy křesťanské školy v Buikwe, kterou provozuje Nadace Mezinárodní potřeby-International Needs. Tato organizace se zavazuje, že díky naší podpoře dítěti zajistí školní uniformu, vzdělání a seznámení s křesťanskými hodnotami.

Mgr. Kateřina Němcová

Mezinárodní den π na ZŠ Gutova

Na ZŠ Gutova jsme i letos oslavili Mezinárodní den π , který se postupně stává jednou z našich oblíbených školních tradic. Každý rok *se snažíme propojit matematiku se zajímavými osobnostmi a příběhy, které stojí za objevy*, jež dnes považujeme za samozřejmé. Letošní ročník byl věnován dvěma výjimečným vědcům – **Archimédovi ze Syrakus** a **Albertu Einsteinovi**.

Archimédes dokázal pomocí mnohoúhelníků vypočítat hodnotu π na tři desetinná místa, což byl na svou dobu neuvěřitelný výkon. Albert Einstein zase tuto matematickou konstantu využíval ve svých fyzikálních teoriích, a navíc se narodil právě **14. března**, tedy v den, kdy si π připomínáme po celém světě.

Program pro mladší žáky

Stejně jako v minulých letech se do programu zapojili vybraní žáci devátých ročníků. Pomáhali dětem ze třetích až pátých tříd skládat obrázek Archiméda a poté jim vyprávěli krátký příběh z jeho života.

Žáci prvních a druhých tříd skládali s pomocí svých paní učitelek obrázek Alberta Einsteina. Během společné práce si povídali o tom, kdo Einstein byl a proč je jeho jméno dodnes spojováno s významnými objevy. Učitelky dětem představily několik zajímavostí z jeho života – například to, že se narodil právě 14. března, tedy v den, kdy slavíme Mezinárodní den π , nebo že už od dětství projevoval velkou zvědavost a touhu porozumět světu kolem sebe.

Děti tak měly možnost nejen si procvičit trpělivost a spolupráci při skládání obrázku, ale také se hravou formou seznámit s jednou z nejvýznamnějších osobností vědy.

Soutěž na druhém stupni

Na druhém stupni proběhla tradiční soutěž v zapisování čísel čísla π během deseti minut. Zájem byl opět velký a výsledky ukázaly, že se žáci každým rokem zlepšují. **Hranici 100 čísel letos překonalo hned deset soutěžících**, což je dosud nejlepší výsledek. Soutěž tak potvrzuje, že matematika může být zábavná a motivující. Na prvních třech místech se umístily:

Sára Ella Vokounová: 231 míst Klára Kočárníková: 214 míst Vanesa Solnářová: 210 míst

Poděkování

Velké poděkování patří všem, kteří se na přípravě a organizaci této akce podíleli – vychovatelkám, pracovnícím školní jídelny, učitelům i samotným žákům. Díky jejich nadšení a spolupráci se Mezinárodní den π stal příjemnou a inspirativní událostí, na kterou budeme rádi vzpomínat.

Mgr. José Nájares

Den π – ohlasy dětí

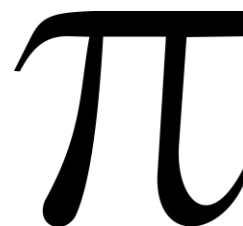
Tento den je jen jednou v roce, a to 14. března. V naší škole jsme ho slavili už v pátek 13. března.

Na 1. stupni se každá třída zúčastnila něčeho jiného - např. 3. ročník se zúčastnil přednášky o dni π , kterou vedli devátáci.

2. stupeň psal soutěž, kdo napíše nejvíc čísel (v naší třídě bylo nejvíce 110 čísel!). Vyhrála Sára Ella Vokounová z 9.B s počtem 231 čísel!

„Měli jsme soutěž o to, kdo nejvíc si zapamatuje čísla, bylo to moc zábavné, o 4. hodině ve škole pustili písničku o dni π . Moc se mi tenhle den líbil a doufám, že se to bude konat každý rok.“

Saša Zhmurko a Bára Krejčí, 6.A

Zlaté město v ČR (tip na výlet) Nový Knín

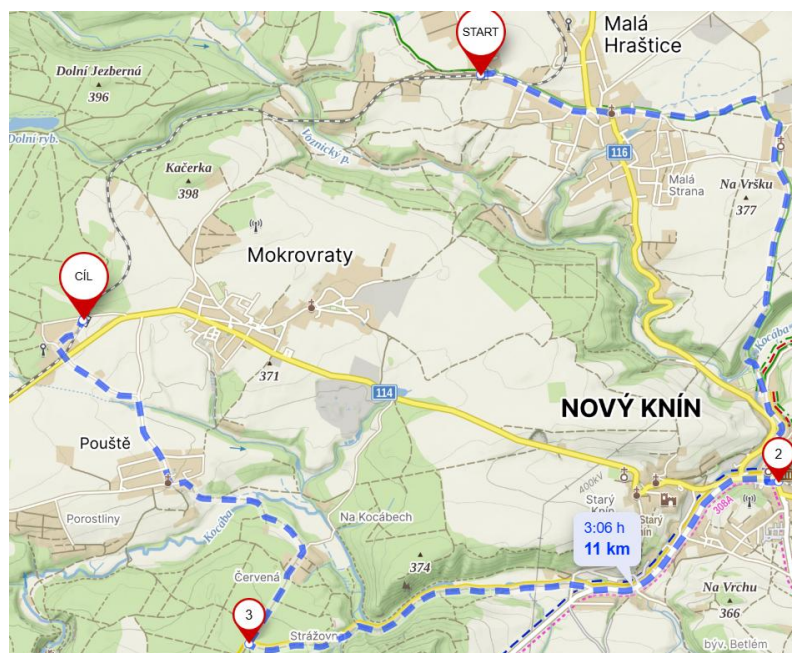
cca 11 km

Když vyrazíte z nádraží Praha-Vršovice, tak do Nového Knínu jede přímý spoj S88, kterým pojedete 1 hodinu a 20 minut. Vystoupíte na zastávce Malá Hraštice. Vyrazte z obce Malá Hraštice a vydejte se klidnou silničkou směrem na jihozápad. Už po pár minutách zabočte

doleva na polní cestu, která vás vyvede z vesnice do otevřené krajiny. Tady se můžete na chvíli zastavit, ohlédnout se zpět a užít si první hezké výhledy na okolní kopce a roztroušené statky.

Pokračujte rovně mezi poli, dokud nedorazíte na širší cestu, kde se dejte doprava směrem Nový Knín.

Jakmile se přiblížíte k městu, cesta

vás postupně zavede mezi domy. První velká zastávka je návštěva muzea zlata Nový Knín i s průvodkyní. Držte se hlavního směru a v klidnější části zabočte doleva na pěšinu podél potoka Kocába. Tohle je jedna z nejhezčích částí trasy – úzká stezka sleduje vodu, okolí je plné zeleně a často tu uslyšíte jen šumění potoka a zpěv ptáků. Pokračujte dál podél potoka, cesta se bude lehce vlnit a postupně vás zavede hlouběji do přírody. Po několika kilometrech narazíte na rozcestí v lese, kde mírně odbočte doprava. Lesní úsek je příjemně stinný, takže se hodí hlavně v teplejších dnech. Na dalším rozcestí se dejte doleva a začněte pomalu stoupat směrem k Mokrovratům. Než dojdete do obce, otevřou se vám další pěkné výhledy do krajiny – ideální místo na velký odpočinek. Poté pokračujte rovně po cestě, která vás dovede na okraj Mokrovrat. Odtud už jen pohodlně dojdete do centra obce. Už jen stačí počkat na vlak a jste zpátky v Praze.

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!Výletům nazdar!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Filip Roman 6.C

Noc je ještě mladá...

Když se řekne „noc“, většinu z nás napadne asi denní doba, během které běžný člověk spí. Protože jsme ale Pražané a ti jsou kulturní – a často i noční – tvorové, i během noci je možné pěstovat v sobě krásu – ať už hudby, výtvarného umění, slov, nebo historie.

Praha je obecně považována za jedno z nejvíce kulturních měst Evropy – můžete si zajít na nespočet nočních prohlídek, zúčastnit se festivalů, které probíhají i v pozdní podvečer, během plesové sezóny si zatancovat, divadelní představení rozjasňují tmou pozdní noci – a zvuky spokojených diváků, ale i fanoušků, tanečníků se tlumeně ozývají nočním tichem. Byla by škoda myslet si, že noční Praha je pouze pro fanoušky velkého množství piva a fotbalu, či hokeje.

Část žáků a učitelů v noci ze čtvrtka 26. března na pátek 27. zažila na vlastní kůži Noc s Andersenem. Oč se jedná, ptáte se? O primárně čtecí noc, ale hlavně o společné prožití hezkého času. První takové noční dobrodružství se odehrálo v roce 2000 v uherskohradištské knihovně a následně se díky kladnému ohlasu rozšířilo i do dalších knihoven napříč světem. O této události ale informují jiné články.

S nocí ale souvisí i další kulturní akce, některé z nich se odehrají hned v dalších měsících, a proto bych o nich chtěla informovat zde:

První z nich, která již bohužel proběhla v sobotu 28. března, byla **NOC DIVADEL**.

Tato kulturní událost vznikla v roce 2013 a od té doby se pravidelně bez přestávky (i navzdory pandemii!) koná. Letošní téma oslavovalo Václava Havla s názvem **PRAVDA, ABSURDITA, ODVAHA**. V rámci této Noci je možné zavítat zadarmo na prohlídku divadel, dokonce se podívat do prostor, kam se běžně divák nedostane. Může se zúčastnit představení, uměleckých besed s tvůrci inscenací, ale i se potkat se slavnými osobnostmi.

Já jsem měla tu čest se jako členka Klubu věrného diváka Národního divadla (dále ND) projít Anenským areálem, podívat se do Archivu ND, setkat se se současnou sólistkou Alinou Nanou, což pro mě byla velká čest, neboť jsem ji viděla již v nespočtu představení. Zatančila nám Umírající labuť, nádherný propracovaný kus. Prohlídka byla zakončena představením Vernisáže Václava Havla, a to amatérským divadelním souborem.

Další informace o noci je možné najít na www.nocdivadel.cz

29. května 2026 se uskuteční NOC KOSTELŮ.

Je to příležitost pro nás, kteří věřící nejsme, se něco zajímavého dozvědět, navštívit koncerty, workshopy, ale i divadelní představení. Některé kostely umožňují vyzkoušet si zahrát na varhany, vystoupit na běžně nepřístupné věže, do krypt, nebo ochutnat výrobky daných mnichů, či jeptišek, ať už se jedná o med, pivo, nebo víno (přece jen první pivovary a vinařství, stejně jako nemocnice vznikaly při kostelích).

Tato kulturní událost vznikla v Německu a posléze se rozšířila i do Česka, kde se pořádá od roku 2009. A ačkoli máme možná jako Češi historicky v sobě nedůvěru k víře, k něčemu neznámému, je zajímavé okusit nové úhly pohledu. Letošní téma Noci kostelů je **ODVAHA**. Mgr. Pavel Pokorný, předseda Ekumenické rady církví v České republice k tomu říká úvodem:

„Odvaha má tisíce podob. Odvaha malého chlapce, který vytáhl dědečka z vody a zachránil ho před utonutím. Odvaha mladé skautky, která neutekla před uřvaným extremistou. Odvaha otce, který jde na rodičovskou dovolenou. Odvaha úředníka, který odolává korupci a nátlaku, aby ohnul pravidla. Odvaha zastat se slabšího proti přesile. Odvaha přiznat vinu a prosit o odpuštění. Odvaha připustit si slabost a vyhledat pomoc.

Odvaha je vstoupit do kostela. V kostele je na místě cítit se nsvůj. Ať nevěřící či věřící. Zatímco svůj dům a byt si upravím podle svého, kostel mi nepatří. Kostel zrcadlí celé věky, uchovává stopy, jež tu zanechaly předchozí generace se svými bolestmi i nadějemi, se svou jinakostí. Kostel je prostorem, který nevlastníme a nedokážeme pojmout. Ticho nám klade nepřijemné otázky. (...)

Třeba se odvážně potkáme v nějakém kostele. 😊

No a koncem školního roku, v červnu 13. nás čeká PRAŽSKÁ MUZEJNÍ NOC.

V rámci muzejní noci jsou galerie, muzea i různé památkové objekty otevřené déle a vstupné bývá velmi snížené, až žádné. Opět se nejedná jen o návštěvy expozic, ale i o bohatý doprovodný program v podobě koncertů, divadelních představení, workshopů, výtvarných dílen, nebo dokonce ochutnávek!

Tato Noc se poprvé uskutečnila v roce 2004 a opět jsme se inspirovali Německem, ve kterém se organizování těchto kulturních akcí setkalo s velkou kladnou odezvou. Není to však jen jeden termín, ale jedná se o déle trvající festival, který svůj 22. ročník začíná již 15. května a zakončí jej 13. června. Více informací najdete, jak se bude blížit termín Noci, na webu www.prazskamuzejninoc.cz.

Dobrou noc!

MartAnn

Zdroje:

www.nocsandersenem.cz, www.nocdivadel.cz, www.narodnidivadlo.cz, www.prazskamuzejninoc.cz, www.wikipedia.cz, https://www.cz-museums.cz/web/festival_muzejnich_noci/

Tragédie banánu na zemi

(aneb jak se zbytečně promarní vitamíny, zdravý rozum i špetka lidskosti)

Na zemi před školou ležel kus banánu. Ne žádná hniloba, ne slupka, ale krásný, ještě voňavý kousek plný vitamínů. Prostě ideální svačina, která by klidně mohla být hvězdou zdravé výživy. Kdyby ovšem neskončila jako dekorace asfaltu na chodníku před školou.

„Skvělé,“ povzdechl si banán. „Celý život rostu na banánovníku, sluním se, sbírám vitamíny, cestuju přes oceán, abych nakonec skončil na zemi, kde po mně všichni jen šlapou. Luxusní konec.“

O kus dal ležel celý banán, který už dávno vzdal boj s realitou. „Vítej v klubu,“ zamumlal. „Tady se jídlo vyhazuje, odhazuje a rozhazuje. Prostě sport.“

Banán se zamračil. „A někde jinde děti nemají ani drobek chleba. A já? Já jsem tu jako překážková dráha pro žáky a rodiče.“ Ale hlavně že tady se řeší, jestli je banán moc měkký, nebo jestli má flek. To je očividně největší problém civilizace.

A právě v tu chvíli se objevila skupina devátáků.

„Hele, někdo vyhodil kus banánu na zem,“ ukázali, jako by objevili nový druh lidské lenosti.

„To je fakt trapný,“ „Vyhazovat jídlo... a ještě na zem? To už je level.“

Banán by se nejradši rozplakal, kdyby měl slzné kanálky. *Konečně* si někdo všiml jeho tragického osudu.

Skupina se zasmála. Sarkasmus by se dal sbírat lopatou.

Banán jen tiše ležel a přemýšlel, jestli by nebylo lepší být rovnou banánový chips. Aspoň by měl šanci, že ho někdo opravdu sní, místo aby po něm chodil.

Mgr. José Najáres

Březen měsíc knih

Věděli jste, že **březen je měsíc knih**? Tak teď už asi JO, a proto jsme se začali ptát naši pánů a paní učitelek na jejich oblíbené knihy a také jimi doporučené knihy pro 1.stupeň a 2.stupeň. A tak tady máme pro vás odpovědi pár učitelů (omlouváme se učitelům, které jsme tady nezmínily, dole bude přehled nejčastějších odpovědí)

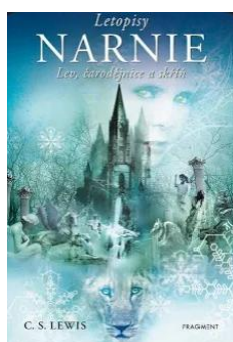
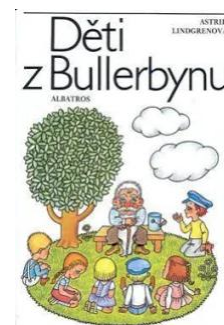
Paní učitelka Bodláková

1.stupeň: pro nejmenší **Děti z Bullerbynu** (Astrid Lingrenová)

Pro starší: **Deník malého Poseroutky** (Jeff Kinney)

2.stupeň: **Hobit, Pán prstenů** (John Ronald Reuel Tolkien)

Nejoblíbenější: **knihy o druhé světové válce**

Paní učitelka Horová

1.stupeň: **Z deníku kocoura Modroočky** (Josef Kolář)

Ferda mravenec (Ondřej Sekora)

2.stupeň: **Letopisy Narnie** (Clive Staples Lewis)

Nejoblíbenější: **Lidská komedie** (William Satoyan)

Paní učitelka Vaňková

1.stupeň : **Nejmenší slůně na světě** (Maciej Szymanowcz)

2.stupeň : **Otec prasátek** (Terry Pratchett)

Nejoblíbenější je také **Otec prasátek**

Paní učitelka Romanovská

1.stupeň : **Medvídek Pú** (Alan Alexander Milne)

2.stupeň : **Staré řecké báje a pověsti** (Eduard Petiška)

Harry Potter (J.K.Rowlingová)

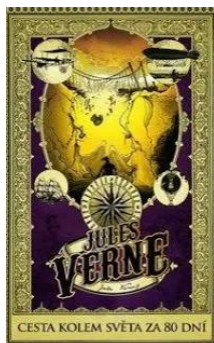
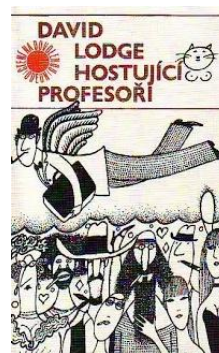
Nejoblíbenější nemá, ale momentálně čte **Co život dal a vzal** (Betty MacDonalová)

Paní učitelka Dvořáková

1.stupeň : **Školák Kája Mařík** (Felix Háj –Marie Wagnerová)

2.stupeň: **dívčí romány** (pro holky)

Nejoblíbenější: **Hostující profesori** (David Lodge)

Pan učitel Najáres

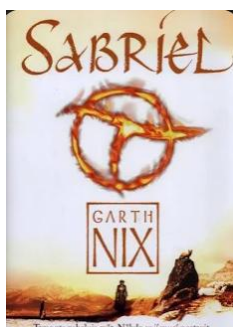
Nejoblíbenější: **Cesta kolem světa za 80 dní** (Jules Verne)

Paní učitelka Pouzarová

1.stupeň : **Honzíkova cesta** (Bohumil Říha)

2.stupeň : Knihy Eduarda Štorcha **Lovci mamutů....**

Nejoblíbenější : **Saturnin** (Zdeněk Jirotka)

Paní učitelka Velichová

1.stupeň : pro mladší **Jak se chtěl čaroděj stát kouzelníkem** (Lenka Hoštičková)

Pro starší **Sága rodu Křídloprachů** (Andrew Peterson)

2.stupeň : **Epic** (Conor Kostick), **Sabriel** (Garth Nix)

Markéta Neradová, Natálie Sušilová, 6. C

Pojďme do klubu!

Dlouhodobě se začíná mluvit o tom, že stejně jako lidé žijí online, tak se jich víc a více obrací do offline světa. Tento trend je hezky vidět od dob covidové pandemie.

No a klubem se zde nemyslí nějaký párty klub, ale klub čtenářský. Jak uvádí Marie Budinská v článku o čtenářských klubech ČT24: „Čtenářské kluby jsou místem, kde lidé sdílejí své dojmy z knih, inspirují se při jejich výběru, vedou debaty o příbězích, postavách či stylu psaní.“ V článku **Čtení je zase cool** v časopisu Forbes zase zaznívá: „touhu sdílet dojmy z knih s dalšími knihomoly uvádí několik organizátorů knižních klubů jako hlavní důvod jejich založení. Je to o komunitě, (...) o pocitu, že někam patříte. Často je to také způsob, jak se prezentovat ostatním, protože knihy a jistá intelektuálnost jsou prostě cool.“ Mohli jsme to vidět krásně i ve filmu *Dámský klub* s excelentní Jane Fondou, Diane Keatonovou, Candice Bergenovou a Mary Steenburgenovou, kde tedy kniha byla pouze „vykopnutím“ zajímavých situací.

Čtenářské kluby mají různou podobu – čtou se různé žánry, ať už klasiky, nebo literární novinky. Liší se také formou – buď jde o moderovanou besedu, přednášku literárního experta, povídání s autorem knihy, nebo je to zkrátka „jen“ tematicky laděná událost s pohoštěním a dárky. (Forbes Česko, 2026)

Zájem je celosvětový – vždyť svůj čtenářský klub mají i celebrity, například Emma Watsonová (Our Shared Shelf na platformě Goodreads), Reese Whiterspoonová (reesesbookclub.com), Dua Lipa (service95.com/book-club), nebo Sarah Jessica Parker.

Ani čeští knihomolové nezaostávají. Jakub Pavlovský (@bookcalling) vede bookclub už od roku 2014, *Glam & Pages* Dominiky Krabec je spojen s překvapením nebo lekcí, Knižní klub Františky-Marie Belanské se schází k pravidelné diskuzi – no a Michelle Losekoot v roce 2025 založila #Načteno, kde se čtou klasiky. Čtenářské kluby mají i knihovny – třeba v Domě čtení každou první středu v měsíci je Silent Book Club pod vedením Terezy Pavlíkové (@grafémy.fonémy).

V době neustálého připojení, neustálé online komunikace, v boji o kousek naší pozornosti online se stává naše vlastní pozornost tou největší zbraní. A není větší cesty, jak ji trénovat, než číst bez přerušení, hrát deskové hry, skládat lego, merkur, puzzle, nebo se hodinu a déle věnovat sportu, umění apod.

Pojďme se spolu tedy začíst. Knihovna naší školy pod vedením paní učitelky Velichové je otevřená každé úterý odpoledne. Stejně tak si můžeme knížky navzájem půjčovat a sdílet. Knížky se nám nemusí líbit. Nemusí končit šťastně. Mohou být obrázkové, manga, gamebooky, rozevírací... Mohou být zaměřené na různá témata. Nemusíme je dočíst. Anebo se jich naopak nebudeme moci nabažit a přečteme je na jeden záťah. A to je v pořádku. Protože ve výsledku jde o to, co si z příběhu vezmeme.

A pokud nevíte, co číst? Buď Vám poradí spolužáci, kamarádi, internet, nebo třeba učitelé, knihovnice, nebo také různé literární ceny – např. Zlatá stuha je každoroční ocenění pro nejlepší knížky.

Mými favoritkami za březen jsou dvě knížky. První z nich, knížka **Nová planeta**, je spíše pro starší – 8., 9. ročník. Ačkoli jsem nikdy moc na sci-fi nebyla, příběh dvanáctiletého Daniela mě zaujal a nepustil. Starší také může zaujmout detektivní příběh **Společenstvo klíčníků**, mladší naopak spíše roztomilá **Nejzlejší zloknihna na světě**. **Prašina** je klasika pro všechny, která potěší. A série **Drahokamy času** Kerstin Gierové udělá radost děvčatům.

MartAnn

Božena Němcová: První dáma české literatury, oblíbená a na pokraji chudoby

Ačkoli má Boženu většina lidí spojenou s Babičkou, s hodinami literatury, byla to především osobnost, která prošlapala cestičku dalším ženám, ať už v literatuře, nebo obecně ve společnosti. Její život, ač vypadá v Babičce tak idylicky, byl plný smutku, strádání, utrpení a bolesti.

Manželství s Josefem Němcem nebylo šťastné, přesto jej neopustila (tehdy se to nenosilo) a lásku hledala u jiných mužů, stejně jako v psaní. Psaní pro ni bylo i obživou — ačkoli byla známá, vyneslo ji vždy jen nízký honorář, prodávala tedy šperky, žádala přátele o finanční pomoc, živořila. Když ve svých 45 letech umírala, měla u sebe jen pár haléřů...

Babička — idylické dílo, které na první pohled je „pouze“ o popsání venkovského života, vyjadřuje smutek nad ztraceným dětstvím, touhu po spravedlnosti, ale také víru v lidské hodnoty a důstojnost, ať už se jedná o myslivce, babičku, nebo bláznivou Viktorku.

„Ono není žádné zvíře tak dobré, aby nebylo zlé, jako zase žádné tak zlé není, aby dobré nebylo, jako to u lidí bývá. Je to mýlka, když myslíme, že to zvíře, které má hezkou, mírnou tvář, musí být také dobré, a které se nám nelíbí, že je zlé. Tvářka je mnohdy lhářka ve světě.

Bývá tak, že člověk to, co se mu protiví, co ho nedojímá, snáze oželí, ani tak nelituje jako to krásné, co se mu líbí, a proto bývá mnohdy k onomu nespravedliv. Byl jsem jednou před popravou dvou zločinců v Hradci. Ten jeden byl krásný člověk, druhý ale byl ohydňný, nevlídný, divoký.

První zabil svého kamaráda, poněvadž měl domněni, že mu svedl milou. Druhý byl rodič z naší krajiny; šel jsem k němu, když už byl odsouzen, do žaláře, abych se ho zeptal, nepřeje-li si čeho vzkázat domů, že bych mu to milerád vyřídil. Podíval se na mne, divoce se zasmál, pak zatřásl hlavou a povídá: ‚Já vzkázání, pozdravení, komu? Já neznám nikoho.‘ Odvrátil se ode mne, položil tvář do dlaní a chvíli zůstal tak sedět, pak vyskočil, postavil se se založenými rukama přede mne, ptaje se: ‚Člověče, uděláš mi, oč tě požádám?‘ — ‚Udělám, milerád,‘ povídám a podal jsem mu ruku.

V tom okamženi ležela v jeho tváři taková přenáravná bolest, že bych pro něho byl všechno udělal; tvář jeho ztratila všechnu odpornost, jen útrpnost vzbuzovala a účastenství. Musel mi dobře nahlídnout do srdce, poněvadž mi ruku prudce popadl, stiskl a pohnutým hlasem pravil: ‚Kdybyste mně byl před třemi lety takto ruku byl mohl podat, nebyl bych tu. Proč jsme se nepotkali? Proč mne potkávali jen lidé, kteří mne v prach šlapali, kteří si z mé tváře posměch tropili, kteří mne pelyňkem a jedem krmili! Matka mne nemilovala, bratr mne vyhnal, sestra se za mne styděla, a ta, o které jsem myslel, že mne má ráda, pro niž jsem život nasadil, za jejíž jedině milé usmání modré s nebe bych byl strhl, pro niž mi tolikrátě líto bylo, že nemám deset životů, abych je obětoval za její lásku, ta si jen blázně ze mne dělala, a když jsem chtěl slyšet z jejích úst, co si všickni povídali, vyštvála mne ze dveří psem,‘ a divoký ten člověk plakal jako dítě.

Za chvíli setřel slze, vzal mne za ruku a tiše doložil: ‚Až přijdete do Maršovského revíru, jděte do divokého dolu, nad propastí stojí osamělý smrk, tomu doneste moje pozdravení a těm dravým ptákům, co okolo něho lítají, a těm vysokým horám. Pod jeho větve mi spával jsem celá léta, jemu jsem řekl, co nikdo neví, pod ním nebyl jsem takovým bídným lazarem, byl jsem — zamlčel se, sedl zase na lavici a víc nepromluvil, ani se na mne nepodíval.

Odešel jsem s lítostí od něho; lidé láli, proklínali toho ošklivého, že zaslouží smrt, že mu lotrovství z očí kouká, že nechce ani kněze ani koho jiného vidět, že na lidi jazyk pláží a že jde k smrti jako na posvícení. Toho krásného litovali, drali se o písničku, kterou složil v žaláři, a každý přál, aby dostal milost, protože zabil jen ze žárlivosti kamaráda, ten ale že z pouhé zlomyslnosti děvče zastřelil, které prý mu nic neudělalo, a že zabíjel lidi.

Tak soudí každý podle svého citu; kolik hlav, tolik smyslů; každému oku věc jiná, proto také těžko určovat: tohle je takové a nesmí být jinaké. Bůh jedině zná svět, on nahlíží v nejtajnější skryše lidského srdce a soudí je; on rozumí mluvějím zvířat, před ním je světlý kalíšek každé bylinky, on zná cestičky každého broučka, šum větru řídí se jeho rozkazem, vody proudí, kam on jim vykázal cestu.“ Myslivec se zase zamlčel, dýmka mu byla vyhasla; oko jeho krásně svítilo, obličej podobal se hornímu údolíčku, osvětlenému mírným svitem podzemního slunce, na němž ale ještě zelena dost i kvítka, byt' i na vrších sníh ležel. Všickni se na pana Beyera zahleděli...“

(B. Němcová, Babička, 1855)

MartAnn

Odčítání s přechodem? Jde to i bez něj!

Vážení čtenáři,

v rámci rozvoje matematické gramotnosti se budete v našem školním časopise pravidelně setkávat s články, jejichž cílem je ukázat, že matematika nemusí být ani složitá, ani nudná. Naopak – často nabízí elegantní a zajímavá řešení, která mohou výpočty výrazně zjednodušit.

Dnes se podíváme na **odčítání dvou přirozených čísel s přechodem přes řád** a ukážeme si, že tento typ příkladu lze převést na **odčítání bez přechodu**, což mnoha žákům usnadňuje práci.

První metoda: doplnění menšence do samých devítek

Uvažujme příklad:

$$\begin{array}{r} 62\ 473 \\ -15\ 789 \end{array}$$

Nejprve **doplníme menšencec** (62 473) do čísla, které se skládá pouze z devítek:

$$\begin{array}{r} 62\ 473 \\ +37\ 526 \\ \hline 99\ 999 \end{array}$$

Číslo **37 526** nyní **přičteme také k menšiteli**:

$$\begin{array}{r} 15\ 789 \\ +37\ 526 \\ \hline 53\ 315 \end{array}$$

Nyní už jen odečteme:

$$\begin{array}{r} 99\ 999 \\ -53\ 315 \\ \hline 46\ 684 \end{array}$$

Výsledek je **46 684**, což je stejný rozdíl jako u původního příkladu:

$$\mathbf{62\ 473 - 15\ 789 = 46\ 684}$$

Zajímavého zjednodušení si můžeme všimnout ještě jinak:

Jakmile známe součet **53 315**, stačí **každou číslici doplnit do devítky**:

$$53\ 315 \rightarrow 46\ 684$$

A máme hotovo.

Příklady k procvičování

Spočtěte:

1. $500\,000 - 45\,897 =$
2. $111\,111 - 54\,897 =$
3. $701\,010 - 469\,379 =$
4. $357\,541 - 99\,999 =$

Podívejme se blíže na poslední příklad:

$$357\,541 - 99\,999$$

Tento výpočet si můžeme usnadnit takto:

$$357\,542 - 100\,000 = 257\,542$$

Druhá metoda: doplnění menšitele

Vraťme se k původnímu příkladu:

$$62\,473 - 15\,789$$

Tentokrát **doplníme menšitel** do čísla se zápisem samých devítek:

$$15\,789 + 84\,210 = 99\,999$$

Stejně číslo **84 210 přičteme k menšenci**:

$$\begin{array}{r} 62\,473 \\ +84\,210 \\ \hline 146\,683 \end{array}$$

A nyní už jen spočítáme:

$$146\,683 - 99\,999 = 46\,684$$

Tento výpočet lze také zapsat jako:

$$146\,683 + 1 - 100\,000 = 46\,684$$

Závěrem

Vidíte, že i zdánlivě složité odčítání s přechodem lze řešit **jednoduše, přehledně a bez zbytečných chyb**. Záleží jen na tom, který postup si zvolíte. **Rozhodněte se, která metoda vám vyhovuje více**, a zkuste znovu spočítat zadané příklady druhým způsobem.

Matematika totiž není jen o výsledcích, ale hlavně o chytrých postupech.

Mgr. J. Nájares

Krasobruslení

Krasobruslení je fascinující zimní sport, který v sobě spojuje fyzickou sílu, dokonalou techniku a umělecké vyjádření. Pro diváky v hale nebo u televizních obrazovek vypadají jízdy ladně a lehce, ale za každým pohybem je spousta hodin tvrdého tréninku na ledě i v tělocvičně. Bruslaři musí ovládat složité skoky, jako je axel, lutz nebo rittberger, ale i náročné piruety a krokové pasáže, které vyžadují dokonalou stabilitu a orientaci v prostoru. Za mě je to hodně náročný a těžký sport.

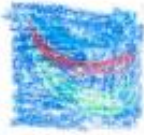

Adéla Václavíková, 5.A

PARALYMPIÁDA

Matěj. 6
Mikuláš. 9

2026

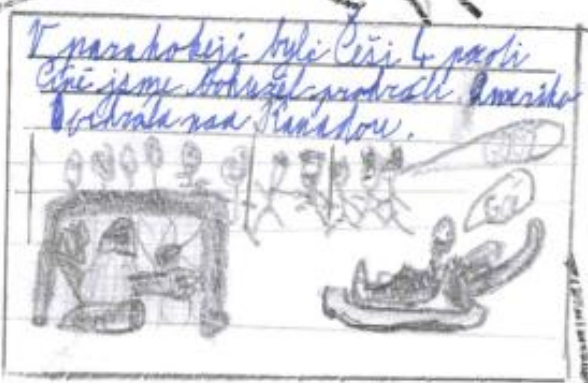
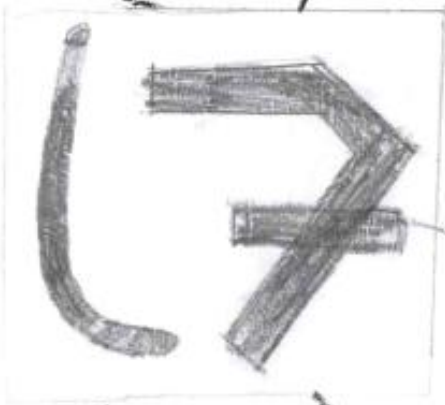

Paralimpiáda začala v 4-3 hodina se
v Miláně cordině. Ho naši
Čeští parafokéjisti byli bouřel
v parafokéji 4. Čína byla
3. Spojené štáty byli 1. V Kanadě
byla 2 jako v Olympijské hře
jinak je medaile 6 medaile
v bílém a další klub
slibují a 1 bronzová

znak paralipiáda

PARAHOKEJ

V parafokéji byli Češi 4. part
Češi je me. bouřel. parafokéji Ameriko
vchází na Kanadu.

Lední medvěd

Lední medvěd žije v Arktidě. Je to samec čeledi medvědovití. Říká se mu medvěd „polární“.

Dožívá se až 30 let. Porodí nejvíce dvě medvěďata, která zůstávají s medvědicí až 3 roky.

Jeho hustá srst a silná tuková vrstva pod kůží mu zajišťuje tepelnou izolaci, a tak vydrží nízké teploty, pohyb ve sněhu po ledu a plavání v chladné vodě.

Živí se lovem a jeho hlavní kořisti jsou tuleni. Když je nedostatek potravy, je schopný hladovět několik měsíců a žít z tukové rezervy.

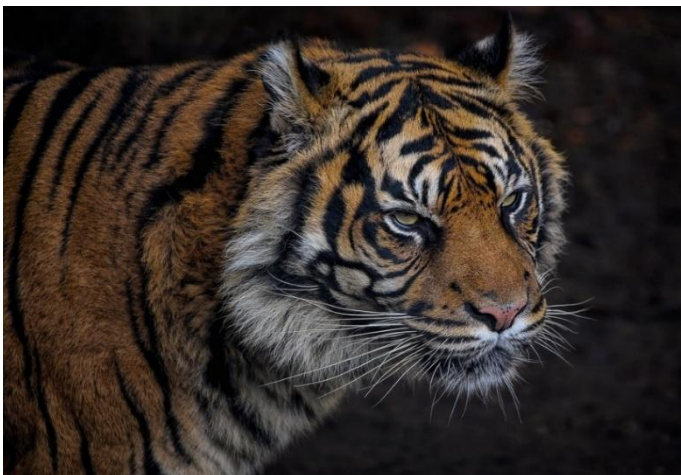
Samec může vážit 300-800 kg a samice 150-300 kg.

1 Lední medvědi. CzechCrunch (cc.cz)

Tygr sumaterský

Tento tygr je nejmenším poddruhem tygrů a zároveň jedním z nejohroženějších plemen. Ve volné přírodě žije pouze na indonésském ostrově Sumatra, kde jeho populaci ohrožuje úbytek přirozeného prostředí deštných pralesů a pytláctví.

Na jeho záchraně se podílí mnoho zoo. Samci váží kolem 120 kg.

Elen Buranská, 4.A

2Tygr sumaterský. Pixabay

Povídka **Klouzačka na hřišti**, kterou napsala dvanáctiletá autorka Tereza Týcová, je příběhem o odvaze, přátelství a síle pravdy. Na první pohled vypráví o tajemném městě a podivném hřišti, ve skutečnosti však nastavuje zrcadlo lidské pýše, lhostejnosti a honbě za penězi.

Autorka citlivě ukazuje, že skutečné bohatství nespočívá v majetku, ale v srdci a schopnosti postavit se zlu. Hlavní hrdinové Hanka a Luky dokazují, že i děti mohou změnit svět kolem sebe, pokud mají odvahu a drží při sobě.

Klouzačka na hřišti

Autorka: Tereza Týcová, 12 let

Bylo nebylo jedno překrásné město. Bohužel v něm žili velmi pyšní a chladní lidé, kteří neměli k nikomu soucit. Zajímaly je jen peníze a vlastní dokonalost. Lidé z okolních vesnic mu neřekli jinak než „Pyšné město“. Dokonce se vyprávělo, že tam jednou jeden chlapec zapřel vlastní rodiče jen proto, aby získal bohatství.

Nedaleko, na kopci nad městem, stával krásný sirotčinec. Zvenčí vypadal jako pohádkový zámek, ale uvnitř panoval chlad a smutek. Děti se tam cítily spíš jako vězni než jako ti, kteří by měli najít nový domov.

Tento příběh je o dvou sirotcích – Hance a Lukym. Byli to přátelé s velkou odvahou, a ještě větším srdcem. Neměli téměř žádný majetek. Jedinou vzpomínkou na minulost byl pro Hanku malý náhrdelník s klíčem od maminky.

Možná si říkáte, čím byli výjimeční. Neměli drahé oblečení ani peníze. Měli však něco cennějšího – bystrý rozum a víru, že svět může být lepší. Jak se říká: chytrost nade vše.

Jednoho dne vymysleli plán, jak ze sirotčince utéct. Potichu se proplížili hlavní branou a vydali se neznámo kam. Hlavně chtěli pryč – pryč od každodenního smutku i od stále stejné kvěťákové polévky.

Po dvou dnech dorazili k lesu nedaleko Pyšného města. Když spatřili jeho věže a honosné domy, srdce se jim rozbušilo. Rozběhli se k prvním domkům s nadějí, že najdou pomoc.

Místo toho na ně lidé začali pokřikovat:

„Fuj, odejděte!“

„Ubožáci!“

„Bezdomovci!“

Zaskočení a zranění Hanka s Lukym utekli zpět do lesa. Teprve tam si uvědomili, že stojí před městem, kde se hodnotí jen podle bohatství.

Z lesa pozorovali, jak město dál rozkvétá. Vládci nechali postavit nové dětské hřiště – nádherné místo plné prolézaček, kolotočů a velké lesklé klouzačky. Vypadalo jako splněný dětský sen.

Jenže děti na hřišti začaly podivně mizet. Jeden po druhém. Nikdo si toho nevšímal. Dospělí se dívali do telefonů nebo do zrcadel a obdivovali sami sebe. Nezajímalo je, co se s jejich dětmi děje.

Hanka s Lukym začali pátrat. Brzy zjistili strašnou pravdu – na jedné klouzačce se děti při sklouznutí beze stopy ztrácely, jako by padaly do temné propasti. Nevěděli, jak to lidem říct. Báli se, že je opět vyženou. Vrátili se proto do sirotčince, aby požádali o pomoc ostatní děti. Ty však byly příliš unavené a bez naděje.

Přesto se Hanka s Lukym rozhodli jednat. Luky si půjčil mikrofon a chtěl varovat celé město. Hanka však měla jiný plán.

Když Luky z lesa volal na lidi, Hanka se rozběhla ke klouzačce. Všichni ji sledovali.

„Byl jsi můj nejlepší přítel!“ zavolala na Lukyho.

„Děkuji!“

Pak se sklouzla – a zmizela.

Luky se rozplakal. Lidé si mysleli, že je to jen trik. Nevěřili vlastním očím.

Od té doby Luky každou noc chodil na hřiště a nosil Hance květiny. Netušil však, že o půlnoci se ztracené děti na chvíli vracejí. Když jednou zůstal příliš dlouho, děti ožily.

A mezi nimi byla i Hanka.

Rozběhli se k sobě a objali se. Hanka ostatním dětem vysvětlila, že jejich zmizení je důsledkem lhostejnosti dospělých. Jediní, komu musí říct pravdu, jsou jejich rodiče.

Děti se zamyslely a pochopily. Společně začaly hřiště bourat. Když bylo celé zničeno, Hanka vyhodila do vzduchu svůj náhrdelník s klíčem. Klíč se ve vzduchu rozplynul – a s ním i temná moc klouzačky.

Ráno byly všechny děti opět z masa a kostí. Vydaly se za svými rodiči a všechno jim vyprávěly. Rodiče měli čím dál větší obavy. Nakonec si uvědomili, jak se změnili a jak málo si všímali vlastních dětí.

Rozhodli se napravit své chyby. Přestali myslet jen na peníze a začali podporovat útulky, sirotčince i potřebné. Hanku a Lukyho mezi sebe přijali. Postavili jim malý domek a poprvé v životě se cítili opravdu doma.

A Pyšné město? To už tak pyšné nikdy nebylo.

Dobrodružná pohádka Podvodní dobrodružství rejnoka Rejňáka, kterou napsal Filip Roman ze 6. C, nás zavádí do fantastického světa pod mořskou hladinou. Autora zaujala představa mořského království, kde i ryby mají svého vládce, policii i vězení.

Příběh je plný napětí, humoru i nečekaných zvratů. Ukazuje, jak může jedno neuvážené rozhodnutí změnit celý život – a také jak velkou roli hraje přátelství, odvaha a schopnost postavit se následkům vlastních činů.

Podvodní dobrodružství rejnoka Rejňáka

Autor: Filip Roman, 6. C

Bylo nebylo, žil byl jeden rejnok jménem Rejňák. Žil v moři zvaném Voďák nedaleko města Gutovák.

Jednoho rána si Rejňák vyplul hledat snídani. Náhle však objevil zvláštní korál, jaký ještě nikdy neviděl. Opatrně do něj kousl – a překvapilo ho, jak výborně chutná. „Ten korál chutná skvěle. Raději ho rychle dojím, aby to nikdo neviděl,“ řekl si.

Když ho snědl, netušil, že právě zmizel nejvzácnější korál krále Rybáka, vládce všech moří. Za chvíli se na místo přihlítila královská ochranka.

„Kam ten korál zmizel?“ rozhněval se král Rybák. „Ještě před hodinou byl právě tady! Až najdu toho lumpa, zavřu ho nejméně na dvacet let!“

Následující dny policisté prohledávali celé moře. Vyptávali se všech obyvatel, ale Rejňák se jim stále vyhýbal a skrýval se. Nakonec ho objevili schovaného v truhle plné pokladů.

„Tak mluv!“ zvýšil hlas policista.

Rejňák se přiznal, že byl poblíž místa, kde korál zmizel. Policisté ho odvedli před krále.

„Tak tady je ten, kdo vám snědl vzácný korál Tricanopisovis,“ oznámili strážci.

Král Rybák se zamračil. „Je mi to líto, ale zákon platí pro všechny. Musím tě dát do vězení,“ řekl smutně. Bývali totiž kdysi přátelé.

Rejňák skončil za mřížemi.

Jedné noci, když strážce usnuly, dostal nápad. Opatrně sebral klíč, otevřel celu a tiše uplaval pryč. Zamířil za svými přáteli, aby je požádal o pomoc.

Když dorazil na místo jejich setkávání, zazpíval svolávací píseň:

„Kámoši, kámoši, přijďte ke mně,
já vás volám na pomoc!“

Brzy se všichni shromáždili a vyslechli jeho příběh. Po poradě se rozhodli jednat. Navrhli, že v moři proběhne hlasování o novém králi – a Rejňák bude kandidovat.

Zpráva se rychle rozšířila po celém moři. Do podvodního zámku dorazili téměř všichni obyvatelé. Hlasování začalo.

„Rejňák! Rejňák!“ ozývalo se ze všech stran.

Když bylo sečteno, z rozhlasu zaznělo:

„Novým králem se stává... Rejňák!“

Moře zaplavila radost. Rejňák se stal novým králem a snažil se vládnout spravedlivěji než dříve.

A tak žil spokojeně až do konce svých dnů.

Hádanky

1. Žlutne to, a žloutek to není, mléko má, a kráva není, chmýří má, a house není, foukne vítr a má po čepení. Co to je? (pamětiška)
2. Stojí babice rozcuchaná velice. Když přijdou časy, zelené má vlasy, když tělo chřadne, do vody padne. Co to je? (vrba)
3. Otec má na tisíce synů, každému čepici sjedná a sobě nemůže. Co je to? (duž a žaludy)
4. Člověku jsem dobrý druh, stvořil jsem mu džbán i pluh, les mě živí, voda hubí, jen dej pozor na mé zuby! (ohro)
5. Mám černý talíř, co se stále točí, místo jídla po mně ostrá jehla kráčí. Nemám hrdlo, přesto krásně zpívám, v drážkách desek staré časy skrývám. (gramofon)

Karolína Vytisková 6.C

Vtipy

1. „Jak poznáš, že už je opravdu jaro?“
„Podle toho, že se soused konečně rozhodl sundat z balkonu vánoční stromek.“
2. Jaro je to krásné období, kdy se člověk ráno oblékne jako polární expedice a odpoledne se vrací domů jako přeživší z pouště.

3. Kohout přijde ke kraslicím a rozčíleně kokrhá: „Tak tohle už je vrchol! Která z vás si zase objednala ten barevný katalog od Avonu?!“

4. „Mami, proč ten pán s pomlázkou tak divně kličkuje?“
„To není kličkování, synku, to je pokročilý velikonoční tanec, kterému se říká 'mám v sobě pět panáků a tři piva'.“

5. Slepice křičí na zajíce: „Hele, zajíci, koukej mi vrátit ty vajíčka!“ Zajíc se ani neotočí: „Smůla, holka, marketing je marketing. Teď jsem to já, kdo je symbolem Velikonoc, ty jsi jen subdodavatel!“

6. Potkají se dvě kraslice v ošatce. Jedna říká: „Ty jo, ty jsi nějaká bledá, jsi v pohodě?“ Druhá odpoví: „Nejsem, slyšela jsem, že se chystá velká vajíčková pomazánka a já jsem na řadě!“
7. Proč mají koledníci rádi Velikonoční pondělí? Protože je to jediný den v roce, kdy se můžou toulat s klackem v ruce, dostat za to najíst a nikdo na ně nevolá policii.

$$\begin{array}{l}
 \text{tulip} + \text{tulip} + \text{tulip} = 60 \\
 \text{tulip} + \text{orchid} + \text{orchid} = 30 \\
 \text{orchid} - \text{sunflower} = 3 \\
 \text{sunflower} + \text{tulip} \times \text{orchid} = ?
 \end{array}$$

$$\begin{array}{l}
 \text{chick} + \text{chick} + \text{chick} = 27 \\
 \text{chick} + \text{tulip} + \text{tulip} = 29 \\
 \text{basket} = \text{tulip} - \text{chick} \\
 \text{chick} + \text{basket} + \text{tulip} = ?
 \end{array}$$

$$\begin{array}{l}
 \text{rabbit} + \text{rabbit} + \text{rabbit} = 39 \\
 \text{chick} + \text{chick} + \text{chick} = 27 \\
 \text{chick} + \text{chick} + \text{bell} = 24 \\
 \text{rabbit} + \text{chick} + \text{bell} = ?
 \end{array}$$

Daniela Hruzíková, 7.B

Tvarohový beránek

18 dkg másla

18 dkg cukru

25 dkg polohrubé mouky

25 dkg tučného tvarohu (červeného)

1 prášek do pečiva

2-3 vejce

Utřít máslo, přidat cukr, vejce, vyšleháme. Přidáme tvaroh, pak prosejeme mouku s práškem do pečiva. Vznikne polotuhé těsto, které vlijeme do tukem vymazané a moukou vysypané formy.

Péct na 180 °C, cca 45minut.

Erik Křížek, 3.B

.....a je tu tradiční kvíz pro ty z vás, kteří si náš časopis opravdu přečetli 😊

Otázky jsou opět rozdělené na ty pro žáky 1.stupně a ty pro žáky 2. stupně.

OTÁZKY PRO 1. STUPEŇ	OTÁZKY PRO 2. STUPEŇ
1) Kdo napsal knížku „Babička“?	1) Jak dlouho (kolik let) okupovali nacisté Československo?
2) V jaké zemi žije Aksam – chlapec, kterého naše škola podporuje v Africe?	2) Kolik krmiva a steliva přinesli žáci naší školy ve sbírce pro Projek HOPE?
3) Je normální házet jídlo na zem?	3) Jaké kulturní události se konají 29.5. a 13.6.?
4) Co snědl rejnok Rejňák?	4) V kolika letech zemřela Božena Němcová?
	5) Proč lední medvěd v té zimě nezmrzne?

Easy peasy lemon squeezy 😊

Své odpovědi napište do odpovědních lístků a vložte do naší barevné krabice u ředitelny do **7. května**.

(Každý sám za sebe, nespolehejte na „dobré“ rady spolužáků). 😊

Nezapomeňte napsat **čitelně celé své jméno a třídu!!!!**

TRom